
ВЕЧЕРЬ.

Смутено — тъменъ лѣхъ на вечеръ меланхолна
Обвива твоитѣ замислени очи . . .

Издѣхващи лучи,
Прѣбулени отъ тежкий дѣхъ на лѣтна нощъ,
Умиратъ въ тѣхъ . . .

Дѣте, мълчи! —
Да не смутишь ласкающий покой
Застиналъ въ тъмний блѣсъкъ . . .